

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2024. november 14.
(csütörtök)

Szepesy László

36. ÉLETEKET MEGVÁLTOZTATÓ ÚR

Énekek: 285,1-4, 119,14-16

Alapige: Ámós 5,1-17

„Halljátok meg e beszédet, amelyet siratódalként szólok tirólatok, Izráelnek háza! Elesett, nem kel fel többé Izráelnek szüze; végig terült az ő földjén, és nincs, aki felemelné. Bizony így szól az Úr Isten: Amely város ezerral indult ki, százzal marad csak meg; amely pedig százzal indult ki, tízzel marad csak meg Izráel házául. Bizony így szól az Úr az Izráel házához: Engem keressetek, és éltek! És ne keressétek Béth-Elt; Gilgálba se menjete; Beér-Sebába se menjete át. Mert Gilgál fogságba megy, Béth-El pedig semmivé lesz. Keressétek az Urat, és éltek, különben reátör, mint a tűz, a József házára, és megemészti Béth-Elt, és nem lesz, aki megoldsa. Akik örömmé változtatják az ítéletet és az igazságot földre tiporják. Aki a Fiastyúkot és a Kaszáscsillagot teremtette; aki reggellé változtatja a homályt, és a nappalt éjszakává sötétíti; aki hívja a tenger vizeit, és kiönti azokat a földnek színére: az Úr annak a neve. Aki pusztulással sújtja a hatalmasokat, és pusztulás száll az erősségekre. Gyűlölik azt, aki feddőzik a kapuban, és utálják azt, aki feddhetetlenül beszél. Annak okáért, mivelhogy tiportátok a szegényt, és gabona ajándékot vesztetek tőle: bár faragott kőből építetek házakat, de nem lakoztok azokban; bár gyönyörűséges szőlőket plántáltok, de nem isztok azoknak borából. Mert tudom, hogy sok a ti bűnötök, és nagyok a ti vétkeitek! Igazak nyomorgatói, váltságdíjszedők vagytok; és elnyomják a szegényeket a kapuban! Azért hallgat az eszes ebben az időben, mert gonosz idő ez. Keressétek a jót és ne a gonoszt, hogy éljete, és akkor veletek lesz az Úr, a Seregek Istene, amint mondjátok. Gyűlöljétek a gonoszt és szeressétek a jót; állítsátok vissza a kapuban az igazságot; talán megkegyelmez az Úr, a Seregek Istene a József maradékinak. Azt mondja azért az Úr, a Seregek Istene, az én Uram: Minden térségen siralom lesz, és minden utcán ezt mondják: jaj, jaj! s a szántóve-

ÉLETEKET MEGVÁLTOZTATÓ ÚR

---

tőt is gyászra hívják s a sírni tudókat siralomra; És minden szőlőben siralom lesz, mert átmegyek teközötted, ezt mondja az Úr.”

Imádkozzunk!

Magasztalunk Téged azért, felséges Urunk, Istenünk, mert ahogy már megvallhattuk énekben is, van miért hálát adnunk Neked, mert Te könyörülő, irgalmas és kegyelmes vagy. Köszönjük Neked, hogy nap mint nap kiárasztod irántunk való szeretetedet, és hogy nemcsak gondunkat viseled, megadva nekünk minden testi jót, hanem lelkünket is táplálsz igéddel. Köszönjük Neked, hogy szent Fiad érdemét újból és újból, minden nap nem csupán megtekinted, hanem Őérette áldásokat adsz nekünk, könyörülsz rajtunk, megbocsátod naponkénti bűneinket, és erősítesz minket a hitben, a belső ember szerint.

Köszönjük Neked, hogy meghallgatod imádságainkat. Nem vagyunk ezekre méltók, hiszen ahogyan Jákób is vallotta: kisebbek vagyunk mi minden Te jótéteményeidnél. És mégis, Urunk, abban a kegyben és kegyelemben részesítesz minket, hogy Krisztusért könyöröghetünk Hozzád, és Te meghallgatod a Téged félőknek kéréseit, könyörgéseit. Segítségül hívhatunk Téged a nyomorúság idején, Te nem csupán meghallgatsz, hanem meg is szabadítasz minket, és mi válaszként dicsőíthetünk Téged. Áldunk és magasztalunk ezért a kegyelemért.

Köszönjük, hogy ma is Szentlelked arra indított minket, hogy együtt legyünk testvéri közösségben, Téged tiszteljük, imádjunk és magasztaljunk, és igédre úgy figyelünk, hogy ne csupán annak értelmét akarjuk megragadni, hanem hit által elhinni mindannak igazságát, reménységét, biztatását, és hogyha van, akkor figyelmeztetését is. Kérünk, Urunk, hogy a Szentlélekkel támogass minket, hogy valóban az ige iránti szerelmet ébressze szívünkben, és indítson minket hitből fakadóan az engedelmes-ségre, akaratom cselekvésére is! Így kérünk, áldd meg együttlétünket, és tedd számunkra gyümölcsözővé, áldásossá, szent neved számára pedig dicsőségessé!

Mindezt szent Fiadért, Krisztusért kérjük, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Nem megszokott dolog, hogy Ámós könyvéből ilyen sokat olvasok, most mégis ezt a 17 verset azért olvastam fel egybe, mert bár a magyar fordításban nem látszódik, de ez a 17 vers egy irodalmi művet, egy siratóéneket alkot, tehát lényegében véve ez egy vers, egy ének. A héber költészet egyik gyönyörű és tartalmas alkotása, amelyet Ámós maga írt. Bár ő egyszerű pásztor volt, Isten Lelke mégis tehetséget adott neki, hogy egy ilyen énekben sirassa el nemzetét, és szólítsa fel őket megtérésre. Az üzenet megértése szempontjából fontos figyelembe vennünk a siratóének felépítését, különben nem fogjuk érteni a próféta mondanivalójának gondolatívét. Mert első olvasásra vagy hallgatásra úgy tűnhet, hogy Ámós sokféle, egymással össze nem függő gondolatot sorol fel egymás után. Nehezen értenénk meg az egyes gondolatok közötti összefüggést, ha nem tudnánk, hogy ez az ének úgynevezett khiasztikus formában íródott. Ennek lényege, hogy az ének középpontjában van egy gondolat, egy központi gondolat, amelyet gondolatpárok előznek meg és követnek. Ahhoz, hogy még jobban megértsük ezt a versformát, hadd magyarázzam el számokkal a Testvéreknek. Az egyes gondolatokat jelöljük számokkal: 1, 2, 3, 4. A 4-es jelöli a vers közepét, a fő mondanivalóját. Majd ezt követően visszatérnek a korábbi gondolatok, csak fordí-

tott sorrendben. Azaz a 4-es gondolatot a 3, 2, 1 követi. A vers felépítését így íránk le számokkal: 1, 2, 3, 4, 3, 2, 1. Hasonló gondolatok ismétlődnek meg, térnek vissza hasonló formában. Így értjük meg, hogy Ámós miért beszél a későbbi versekben olyan témákról, amelyeket az elején is megemlített.

Most, hogy így megismertük ezt az irodalmi versformát és a gondolatok sorrendjét, nézzük meg, hogy mik is ezek a gondolatok, mik ennek az éneknek a témái, amelyeket Ámós itt felvet. Az 1-3. és a 16-17. versekben (mint egy keretben) Ámós elsiratja Izráel népét, és az Úr ítéletének bizonyosságát és bekövetkeztét hirdeti meg. Izráel vétkezett, Isten ezért megbünteti őt. Majd ezt követően a 4-6. és a 14-15. versekben megtérésre, Isten keresésére szólítja fel a népet. Az ítélet bizonyos, de most keressétek az Urat, térjete meg Óhózzá! Ezt követően jön a 3. gondolat: a 7. és 10-13. versekben Izráel bűneit leplezi le, amelyek az ítélet alapját alkotják, és amelyekből meg kell térniük. Itt leleplezi a konkrét bűnöket. Végül pedig a siratóének központi gondolata a 8-9. vers, amely Isten hatalmát és Úr voltát dicséri. Röviden tehát – egy-egy szóval – ítéletről, megtérésről, bűnökről és Isten hatalmáról szól ez az ének. (Mindegyik gondolatra ma nem jut időnk. Elkezdjük a központi gondolattal, és majd későbbi alkalmakon folytatjuk az ének magyarázatát.) Nézzük meg, hogy mi is ennek az éneknek a központi gondolata!

A siratóének egészen végig vonuló téma a nagy változás, ami bekövetkezhet egy ember vagy egy nemzet sorsában és életében. Ámós ezt a nagy változást ellentétpárokra szemlélteti számunkra. Néhány példát hadd mondjak, hogy a Testvérek értsék, mire gondolok. A 2. versben Izráel népét egy fiatal, házasság előtt álló szűz lányként festi le, személyesíti meg. Maga ez a kép élettel teli, hiszen egy lány még tele van energiával, tettekkészséggel, előtte áll a házasságnak, az anyaság örömeinek. Mégis Ámós szerint ez a látszólag élő nemzet, Izráel halottként terül el a földön, és nincs, aki felsegítse, nincs, aki támogassa őt. Élőből halott, amikor Isten megítéli őt. Nagy változás! A 3. versben nagy seregről és sok katonáról beszél, akik erőt, biztonságot jelentenek népük számára. Ebből a nagyból kicsi, a sokból kevés lesz. Azt mondja a próféta: a harcok során a hadseregnek a tizede marad csak meg. A 90%-os veszteség hatalmas! Sokból kevés. A folytatásban arra szólítja fel a próféta a népet, hogy keressék Istent, és akkor élni fognak, és ne keressétek a bálványáldozati helyeket, mert akkor fogságba estek, és elpusztultok azokkal együtt. Élet az Úrnál, halál a bálványok követésében. Megmenekülés és elpusztulás ellentéte. Amikor a bűneikről beszél, akkor szintén ellentétpárokat használ a próféta. Izráel az édeset keserűvé teszi, azaz Isten ítéleteit, amelyek édesek a hívők számára, haszontalan dolgoknak mondja, keserűvé teszi, nem kívánatosá. Az Istentől kapott törvényt, amit mindenek fölött meg kellene becsülni, mindennél jobban a földbe tiporják életükkel és cselekedeteikkel. Az egész éneken keresztül ilyen ellentétpárokban beszél a próféta arról, hogy mekkora változás fog bekövetkezni a nép életében. Miért kell a változásról beszélnie, és mi köze ehhez Istennek?

Röviden a válasz: azért, mert az ember sokszor nem hisz a változásban. Emberként hajlamosak vagyunk átadni magunkat két szélsőséges gondolkodásnak. Ezek szélsőségek, nem mindig így jelennek meg az egyes személyek életében, gondolkodásában, de sokszor egy-egy részletben felbukkannak.

Az egyik szélsőség azokra jellemző, akik jólétben élnek, elégedettek bűnös életükkel, és biztonságban érzik magukat. Így élt Izráel népének vezető és gazdagabb rétege is. Nem egyformán voltak gazdagok, mert valaki csak bíró volt, valaki pedig

ÉLETEKET MEGVÁLTOZTATÓ ÚR

---

több város ura és hatalmas földek birtokosa. Valakinek csak a polgári jólét adatott meg, valakinek pedig a gazdagok fényűzése. A lényeg azonban, hogy az így élőket az a gondolat kísértette meg, és kísérti meg ma is a bűnös állapotukban elégedett embereket, hogy életükben nem fog bekövetkezni semmiféle változás. Ők jól érzik magukat abban a helyzetben, állapotban, amiben vannak és élnek, és azt hiszik, hogy ezen nem fog változtatni semmi. Ők élhetnek bárhogy, bármilyen erkölcsökkel, bármilyen tévhitekkel, mégis minden rendben lesz később: az anyagi biztonság, a munka területén a siker, a családi élet látszólagos boldogsága azt sejteti velük, hogy ez mindig így fog maradni. Erődítményeikben biztonságban vannak (amiknek pusztulásáról beszél a próféta), és azt hiszik, hogy elbújhatnak még a legnagyobb veszedelem elől is. Ez az egyik szélsőséges gondolkozás: a jelen jólétét, biztonságát, hatalmunkat, pozícióinkat senki és semmi nem veheti el. Kisebb-nagyobb változások természetesen beállhatnak az életben – ezt még a bűnös ember is elismeri –, de a lényeg nem változhat meg: biztonságban vagyok. Röviden: nem fordulhat rosszra a sorsunk. Ez az egyik legnagyobb ámtítás, amivel az ember önmagát hiteti. Ezek az emberek az elbizakodottak, a hamis biztonságban reménykedők.

A másik gondolkodás ennek az ellenkezője, a másik szélsőség. Azoké az embereké, akik reményvesztettek, akik tehetetlenek az életükben, azt tapasztalják meg, hogy mások törvénytelenégeivel szemben ki vannak szolgáltatva, akikkel a vezetők, a munkahelyi főnökök vagy bárki más az életükben azt tesz, amit akar, akik hiába keresik a maguk igazát a bíróságokon vagy más fórumokon, úgyse tudják azt érvényesíteni, mert a bírók korrumpáltak, az embereket nem érdekli az igazság, csak a pletyka, és nekik nincs sem elég erejük, sem elég pénzük lefizetni ezeket a korrump embereket, vagy meggyőzni másokat az igazságuk felől. A kiszolgáltatottság, tehetetlenség, igazságtalanság érzése, és a szenvedések, megpróbáltatások, esetleg naponkénti nélkülözés megtapasztalása azt mondhatja velük, hogy itt úgysem fog soha semmi változni, minden marad olyan rossznak, amilyen. Azaz: a dolgok soha nem lesznek jobbak. Az eszes ember – még az ige is mondja, mert Ámós írja le – hallgat, lenyeli a vele történő igazságtalanságokat, nem keresi azt a bíróságokon, mert tudja, hogy nincs, aki segítsen, hiszen gonosz idők ezek. Nincs, aki törődne a szegénnyel, nincs, aki az igazságot érvényre juttatná.

Szeretném hangsúlyozni, hogy mindkét gondolkodásmód nemcsak az akkoriakra volt jellemző, hanem minden kor emberére is. Ma is hasonlóan tudunk gondolkodni, és nem mindig anyagi helyzetünk vagy társadalmi pozícióink határozz meg minket ebben. Az sem biztos, hogy állandóan ez jellemző ránk, de bizonyos ügyekkel, dolgokkal kapcsolatban mégis így látjuk a helyzetet: nem lesz változás, nincs változás. Mindkét gondolkodás lényege: nincs változás az ember állapotában, helyzetében, mert vagy túlzottan is biztonságban érezzük magunkat, vagy pedig egyáltalán nem hiszünk a biztonságban, mert mindig ki vagyunk szolgáltatva a nálunk hatalmasabb erőknél. Nincs változás, ez a közös a két nézetben.

Remélem észrevették a Testvérek, hogy mindkét gondolkodásmódból kimaradt egy nagyon fontos tényező: maga Isten. Mert ugyebár ki, ha nem Ő az, aki képes változtatni az emberi életeken és állapotokon? De tegyük fel kérdésként: egy hívő embert is megkísérthet az előbb említett gondolkodásmód, bármelyik szélsőség: az elbizakodottság, a hamis biztonságérzet vagy a reménytelenség és igazságtalanság érzése? Mivel emberek vagyunk, ezért a válasz világosan az, hogy igen, mindenkit megkísérthet, minket, hívőket is. Olvassuk el a 73. zsoltárt, amelyben a zsoltáros azt vallja meg:

már-már megkísértette az a gondolat, hogy irigykedjen a gonosztevők szerencsésére, hogy azoknak soha sincs semmi bajuk, minden sikerül nekik, jólétben élnek, és minden büntetést elkerülnek. De aztán a zsoltár második felében Isten igéje új nézőpontban láttatta meg vele a mindennapi életet és ezeknek az embereknek a valódi helyzetét, és ez megvigasztalta őt. Hívóként minket is megkísérthet a hamis biztonság vagy pedig a reménytelenség érzése. De ilyenkor jusson eszünkbe ez a siratóének.

Mert miről tesz bizonyoságot ez a siratóének? Arról, hogy igenis lehet változás onnan föntről. Mert ennek a dalnak a központi kérdése és üzenete ez: kicsoda Isten? Életünket mindig ennek a kérdésnek a fényében kell látnunk: kicsoda az Úr? Ámós válasza röviden az, hogy Ő a mindent irányító, hatalmával mindent megváltoztatni képes Úr! Így ír Róla a 8-9. versben. Figyeljük, hogy mit mond az Úr magáról: *„Aki a Fiastyúkot és a Kaszáscsillagot teremtette; aki reggellé változtatja a homályt, és a nappalt éjszakává sötétíti; aki hívja a tenger vizeit, és kiönti azokat a földnek színére: az Úr annak a neve. Aki pusztulással sújtja a hatalmasokat, és pusztulás száll az erősségekre.”* Mit mond a próféta által az Úr magáról? Azt, hogy Ő az, aki hatalmával irányít, és így meg is változtat mindent. A Fiastyúk csillagkép feltűnése az égen a tavasz, a Kaszáscsillag feltűnése pedig a tél közeledtét jelzi mind a mai napig. Mindkettőt az Úr teremtette, ahogyan a változásokat is ebben a földi életben. A tél azért ér véget, és nem tart örökké, mert az Úr elhozza a tavaszt. Ő az évszakok változásának oka és irányítója, ahogy azt Noénak is megígérte, hogy a világ végezetéig lesz nyár és tél, mindig lesz változás az évszakokban, lesz egy melegebb és egy hidegebb időszak. Aztán azt mondja Ámós, hogy Isten az, aki az esti sűrű sötétséget (ez a héber szó szerepel itt, amit Károli homálllyal fordít) világossággá tudja változtatni. Azt a nagyon sötétet, amiről mi azt gondolnánk, hogy az rátelepszik mindenre, és ott is marad, nincs belőle kiút, nincs belőle változás, és elvesz minden reményt és fénysugarat. Ámós azt mondja, hogy az Úr igenis világossággá tudja változtatni. És fordítva is: azt mondja, hogy a nappali fényt esti sötétséggé tudja tenni. Ő az, aki egy nyári zivatarral a tenger vizeit kiönti a száraz föld színére – mondja a folytatásban –, és Ő az, aki a vihart rombolásra tudja használni, erődítmények lerombolására (mert itt az eredeti héber szó a pusztulásra, az erősségek alatt erődített várakat és városokat értsünk, és a pusztulásnál a villámlás szó szerepel, tehát a vihar képét hozza fel itt is). Ő az, aki viharral le tudja rombolni még az erődítményeket is. De mit akar mindezekkel mondani Ámós próféta? Azt, hogy Isten szuverén Úr, aki hatalmával saját tetszése szerint változtathat meg emberi sorsokat, népek és nemzetek jövőjét. Ő az Úr. Izráel hiába élt jólétben akkoriban, látszólagos gazdagságban és biztonságban, ez még nem jelentette azt, hogy Isten ne változtathatna ezen ítéletével, ahogyan azt meg is tette nem sokkal Ámós kora után. De fordítva is igaz: az Úr képes egy látszólag halott, Babilonban fogságban élő olyan nemzetet újból életre kelteni, akiről mindenki azt mondta volna, hogy el fog tűnni a történelem süllyesztőjében. Ő az Úr. Ő az, aki képes megváltoztatni minden helyzetünket.

Ahogyan az említett példákön láthatjuk, Isten munkája kettős, Ámós is így beszél róla: jobbá és rosszabbá is tudja változtatni a dolgokat. Meg tud áldani, életet adni, de meg tud ítélni és büntetni. El tudja hozni a tavaszt számunkra, de a telet is Ő bocsátja ránk. A sűrű sötétséget Ő világossággá tudja tenni, de a fényt is sötétté tudja változtatni. Egy vihart felhasználhat arra is, hogy megöntözze vele a száraz földet, de egyben erődítményeket is lerombolhat egy hatalmas vihar által. Istennek hatalmában áll áldani és átkozni, megkegyelmezni és megbüntetni, megszabadítani vagy

ÉLETEKET MEGVÁLTOZTATÓ ÚR

---

fogságba vitetni. Az egész költemény központi gondolata és üzenete ebben a néhány szóban tömörül, hogy „*az Úr az Ó neve*” (8. vers végén). Ó az Úr. És pont ebben mutatkozik meg az Ó Úr volta, hogy némelyeket, akiket akar, megítél, mint Izráel népet, némelyeken pedig, mint a nép maradéka – akiről majd később beszél Ámós –, megkönyörül, és kegyelmét mutatja meg rajtuk keresztül.

Izráel népének nagy része nem hitt ebben a hatalmas Úrban, ezért abban sem, hogy változás állhat be az életükben. Nem hitték, hogy bármi véget vethetne biztonságosnak hitt életmódjuknak, ahogyan azt sem hitték, hogy reménytelen helyzetükben valaki változást hozhatna, valaki igazságot szolgáltatna számukra. Ámósnak ezért rá kellett mutatnia, hogy milyen hatalmas is az ő Istenük, és hogy Ó az egyetlen Úr, Ó az, aki nemcsak a természetben hoz változást, hanem a mi életünkben is.

A központi kérdése tehát ennek az éneknek ez: kicsoda az Úr számodra? Van-e helyzetek, emberi sorsok, amikben úgy látszik, hogy nem fog történni sem jó, sem rossz értelemben változás? Úgy tűnhet, hogy nincs, aki biztonságot adhatna ebben a folyamatosan változó földi életben nekünk, vagy pedig olyan, aki hamis biztonságunk zálogait (anyagi jólét, társadalmi pozíció, családi helyzet) elvehetné tőlünk? Hívó emberként belátjuk-e, elhisszük-e, hogy az Úr képes életünkben lényegi változást hozni? Ahogyan Jóbot egyik napról a másikra megfosztotta minden gazdagságától és társadalmi pozíciójától, majd később visszaadta többszörösen neki, úgy képes Isten mindenféle változást kimunkálni a mi életünkben is? És itt ne csupán anyagi dolgokra gondoljunk, hanem lelkiekre is! Egyik nap a halálnak völgyén visz keresztül bennünket, máskor pedig az Ó dicséretei hegyének magaslatain járat, és megmutatja nekünk az Ó kegyelmének nagyságát. Vajon Mária is énekében nem ilyen hatalmasnak hitte és látta az Urat, amikor azt mondta a Lukács 1,52-53-ban, hogy Isten „*Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és alázatosokat magasztalt fel. Éhezőket töltött be javakkal, és gazdagokat küldött el üresen*”? És itt nem csak az anyagiakról van szó, Testvérek: lelki éhezésről és lelki megalégedésről is. Hiszünk-e abban, hogy Isten képes életünkön, jelenlegi helyzetünkön is változtatni, és ami még jobb, a szívünkön? Képes minket megváltoztatni.

Ó az, akitől mindig minden függ az életünkben. Mennyire tudatosítjuk mi ezt? Ó az, akitől mindig minden függ. Jó erre újból és újból visszaemlékeznünk, még ha már tudtuk is, és ebben reménykednünk, megerősödnünk és bizakodnunk. Pont ezért Ámós is Izráel népének jövőjét és helyzetét nem a földi dolgoktól teszi függővé. Nem azt mondja, hogy a nemzetközi diplomácia, vagy a virágzó kereskedelem, vagy a katonaság ereje vagy az anyagi jólét jelenti a nép számára a biztonság zálogát, hanem mit mond? Az Úrral való kapcsolatod! Egyedül az Úrral való kapcsolatod! Mert ettől függ minden az életben. Ha Óvele élő kapcsolatban állsz, ha hiszel Benne, akkor akármi történjék is veled, biztonságban leszel. Akkor is, ha tüzes kemencébe dobnak, vagy éppen elvesztesz mindent, mint Jób, vagy éppen üldöznek, mint Dávidot. Az Úr keze pajzsként vesz téged akkor is körül, és üdvösséged senki sem veheti el tőled, mert az Úr őrzi azt meg neked. Az Ó kezében biztonságban vagy. Viszont élhetsz anyagi jólétben, lehet, hogy népszerű ember vagy, akit senki sem kritizál, pláne nem üldöz, hanem lehet, hogy néhányan még fel is néznek rád. Lehet, hogy sikeres vagy a szakmádban és a magánéletedben is, de ha az Úr nem része az életednek, akkor biztos lehetsz abban, hogy előbb vagy utóbb dolgaid rosszra fognak fordulni. A homokra épített épület, amely nem kősziklán áll, össze fog dőlni. Nem feltétlenül a földi dolgokra kell itt gondolnunk az összeomlás alatt, hanem ítéletünkre, amelyről Ámós

is beszél. Pont ezért a próféta szerint életünk minden egyes helyzetében, bármilyen lelkiállapotban is legyünk, a legfontosabb kérdés számunkra az: keressük-e az Urat, vagy nem? Fontosak-e számunkra az Ő parancsai, értékrendje, az evangélium útmutatásai, vagy azokat keserűeknek tartjuk, és nem törődve velük, földbe tiporjuk azokat?

Az ének központi gondolata ez, hogy kicsoda az Úr, és láthattuk Ámós válaszát, az Úr önmagáról szóló kijelentését. Ő a mindent irányító és minden változást kézben tartó Isten. A kérdés az, hogy mi mit válaszolunk erre az önkijelentésre. Mit lépünk erre válaszként, Testvérek, hogy az Úr ilyen hatalmasnak, szuverénnek, minden változás meghatározójának és irányítójának jelenti ki magát? Ámós azt a következőt vontta le, hogy ha Isten az Úr, az egyetlen válasz: „keressétek az Urat”, keressétek Őt minden helyzetekben, bármilyen állapotokban. Adja meg nekünk ezt az Úr, hogy keressük Őt, ahogyan a próféta felszólít minket erre, hiszen ez életünk legfőbb kérdése: Istennel vagy Isten nélkül élek? Megtalált-e már engem az Úr, vagy még távol vagyok Tőle? De igazából ez nem egyszeri kérdés csupán az életünkben, hanem megtérésünk után minden egyes nap e körül forog: keresem-e az Urat? Mert amint az Úr megtérít, megtérést ad nekem, onnantól kezdve ez a kérdés: én folyamatosan keresem-e Őt? Folyamatosan. Nemcsak abban az egy pillanatban, nemcsak a bűneim rendezésének kérdésében, hanem minden egyes apró dologban az életemben. Keresem-e Őt magát? Az Ő útjait, az Ő ösvényeit, az Ő parancsait keresem? Ámós azt mondja: Őbenne van az élet, ha mást keresünk, akkor a pusztulást és a halált választjuk, és afelé haladunk. Az Úr azt mondja: keressetek engem, és élni fogtok. És ez az élet, nem csak az örök élet (bár elsődlegesen az), már ebben a földi életben is lelki módon, Istennel együtt járva élni fogtok. Erősítsen meg minket az Úr abban az érzésünkben, hitünkben, hogy mindenkor, minden helyzetben az Úrra van szükségünk, és tegyen minket ilyen emberekké is, akikre ez jellemző, akiket így ismernek szeretteik, barátaik, hogy ők minden helyzetben az Urat keresik. Az ének magyarázatát következő alkalommal folytatjuk majd, most csendesedjünk el szívünkben és imádkozzunk!

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által, mert igédben megjelentetted önmagadat nekünk. Köszönjük, hogy megmutattad, hogy nemcsak az évszakokat, nemcsak a nappalt és az éjszakát változtatod meg, nemcsak hatalmasokat emelsz fel és taszítasz le, hanem minden változásnak Te vagy az Ura. Az Úr a Te neved! Köszönjük Neked, hogy ilyen világosan és egyszerűen beszélsz magadról, és hogy a kérdést is egyszerűvé teszed számunkra: elhisszük-e ezt, hogy ki vagy Te, vagy pedig nem? Bölcs tanítóként a mindennapi dolgok által emlékeztetsz erre. Minden napfelkelte és minden napnyugta emlékeztethet minket arra, hogy ki az, aki a világosságot sötétséggé, és a sötétséget világossá teszi. Pont ezért kérünk, hogy minden nap, akár csak ezekben a pillanatokban is jusson eszünkbe, hogy ki vagy Te, milyen változásokat vagy képes véghez vinni akaratom szerint. És akár milyen lelkiállapotban és helyzetben is legyünk, akár hittünk már Benned, vagy nem, kérünk, segíts elhinnünk, hogy Te ilyen hatalmas Úr vagy, ki képes vagy minket is változtatni. És ez is a Te akaratom, mert nem akarod, hogy a bűnben éljünk tovább, nem akarod, hogy a bűnös ember meghaljon, hanem azt akarod, hogy megtérjen és éljen. Ez az élet pedig a mindennapi élet, amelyben hitben járhatunk, amelyben Téged kereshetünk folyamatosan. Hálát adunk Neked minden alkalomért, amikor a Szent-

ÉLETEKET MEGVÁLTOZTATÓ ÚR

---

lélek erre buzdít bennünket. Köszönünk minden testvéri buzdítást, amely erre ösztönöz minket. Köszönünk minden lelki könyvet, éneket, amely Hozzád visz közelebb.

Ugyanakkor mégis alázattal borulunk le, mert gyakran nem keresünk Téged, és nem kérjük a Te kegyelmedet és bocsánatodat Krisztus áldozatáért. Kérünk Téged, hogy valóban ébressz Szentlelked által ilyen szomjúságot Utánad, ilyen vágyat, hogy mindig Téged keressünk. Igédben azt olvashattuk, hogy Ádámnak és Évának mindennapi öröme és vágya volt, hogy Veled lehessenek, és megadtad nekik ezt az örömet. A bűn az, ami Előled elvisz bennünket, menekülünk Előled és elrejtőzünk, hogy ne kelljen Veled találkozni, és halogatjuk a Veled való beszélgetést, a Rád figyelést, a Te szavad tanulmányozását, az afeletti gondolkodást és elmélkedést. Kérünk, hogy szabadíts meg ezekből a bűneinkből, és erősíts meg minket a belső ember szerint, aki Krisztus képére változik el, aki folyamatosan Téged keres, és mindenben a Te akaratod szerint akar cselekedni. Ebben adj nekünk, kérünk, növekedést, megerősödést! Köszönjük, hogy itt a gyülekezetben, testvéri közösségben ezt élhetjük meg, és ezt munkálod Lelked és igéd által.

Kérünk, támogasd és erősítsd meg betegeinket, akik kórházi ágyon vagy otthon fekszenek! A test fájdalmához, kérünk, add a lélek erősségét, a Benned való hit bizonyosságát, annak elhívését, hogy Te vagy az Úr, aki képes vagy megerősíteni, és erőt adni elhordozni minden ránk helyezett terhet! Köszönjük, hogy kegyelmedet is kijelented, és a szabadításért is könyöröghetünk. Eléd hozzuk azokat is, akik nem testi, hanem lelki bajoktól szenvednek rövidebb vagy hosszabb ideje. Kérjük, Te legyél az ő Szabadítójuk, Te legyél az ő erejük, akiben nyugalmat, békességet és biztonságot találhatnak!

Eléd hozzuk egyházunkat és népünket is. Könyörülj, kérünk, rajtunk, hogy ne a világi módszereket keressük, ne olyan jólétet és evangéliumot prédikáljunk, amit a világ elvár, hanem amelyet igéd kijelent nekünk! Kérünk ezért, hogy erősítsd meg szolgálóidat gyülekezetünkben, akik hirdetik a Te élő igédet! Könyörgünk, hogy adj ébredést, Hozzád téréseket! Add, Urunk, hogy népünk ne a bálványokhoz forduljon, ne emberekben bízson és reménykedjen, hanem Téged keressen és éljen!

Kérünk egyen-egyenként is, hogy mindannyiunk életét formáld abban az állapotban, amiben vagyunk, segíts Benned bízunk, Rád támaszkodnunk! Köszönjük, hogy megígérted, hogy nemcsak velünk vagy minden napon a világ végezetéig, hanem úgy vagy velünk, mint Királyunk, aki uralkodik, aki cselekszik, aki hatalommal befolyásol mindent, a mi javunkra is, és a Te dicsőségedre. Kérünk, hogy ezért adj szívünkbe reményteljes és Rád tekintő, várakozó hitet, mert megígérted, hogy visszajössz egy napon, vagy magad mellé veszel minket. Segíts, hogy készen álljunk a szemtől szembe való találkozásra! Köszönjük, ha már úgy tekinthetünk erre a pillanatra, mint reménységre és öröme, beteljesedésre. Ha pedig még félnénk ettől, kérünk, Te szabadíts meg minket félelmeinktől, adj Benned való bizodalmat! Addig is naponként őrizd meg magadat a hit útján, az „*engedelmesség lelkével támogass*” bennünket, és dicsőítsd meg magadat a mi személyes, családi és gyülekezeti életünkön keresztül is!

Szent Fiadért, Krisztusért kérünk, hallgass meg!

Ámen.